

Kỳ nghỉ tuyệt vời trên du thuyền Carnival

Từ Minh Tâm

Lời giới thiệu:

Đây là bài thứ sáu trong bảy bài viết về chuyến cruise hồi đầu tháng 6/09 kéo dài 6 ngày từ Miami qua vùng phía đông Caribbean ghé các đảo Grand Turk, Half Moon Cay và Nassau. Đi cruise có những thú vị riêng của nó. Tác giả đã có những ngày nghỉ tuyệt vời trong chuyến đi này, bây giờ xin kể lại ...

Half Moon Cay – hải đảo hoang sơ và thơ mộng

... Tàu chạy hơn một đêm thì tới đảo thứ hai là Half Moon Cay. Đây là một hòn đảo nhỏ thuộc nước Bahamas và cách thủ phủ Nassau 160 km về phía đông nam. Đảo này rộng chỉ có 2.500 mẫu. Hãng tàu chỉ phát triển có 45 mẫu làm nơi vui chơi cho du khách. Phần còn lại để hoang dã.

Không có cầu tàu vào đảo mà du khách phải chuyển qua tàu nhỏ để vào đảo. Lúc hơn 9 giờ sáng, sau khi ăn sáng xong, chúng tôi lên rạp hát để lấy số thứ tự, rồi ngồi chơi chờ gọi tên ra tàu nhỏ. Chừng 15 phút sau thì tới lượt. Có

hai chiếc tàu nhỏ lần lượt cập vào hông tàu lớn. Mỗi chiếc tàu nhỏ có thể chở được chừng 100 người. Từ tàu lớn vô bến cảng chỉ 10 phút sau là tới. Bước lên đảo lại có dịch vụ chụp hình kỷ niệm. Bên trong là những cửa hàng bán đồ lưu niệm nho nhỏ như các đồ thủ công mỹ nghệ, đồ kỷ niệm, quán nước, nơi cho mượn khăn tắm ... Phía sau là bãi cát để tắm. Ở đó có vô số ghế dài để nằm nghỉ.

Bãi cát của Half Moon Cay thật đẹp. Bãi cong hình lưỡi liềm kéo dài lên phía bắc xa cả cây số. Cát biển mịn màng, bước lên nghe êm chân lắm. Nước biển màu ngọc thạch không có sóng. Lòng biển cạn. Ra xa vài chục mét mới sâu tới ngực. Bãi biển Half Moon Cay thực lý tưởng để vui chơi.

Bãi biển Half Moon Cay xinh đẹp

Thời tiết hôm nay cũng tốt. Tuy hơi nhiều mây nhưng không mưa. Ở phía trên, nhiều du khách đã bắt đầu chơi những trò thể thao trên biển như đi jet ski, đi thuyền buồm, hay mướn ngựa để cỡi đi dọc bờ biển. Nhiều người chỉ nằm nghỉ mà thôi. Một số khách, như là mấy em nhỏ thì xây lâu đài, vọc cát biển. Mấy cặp tình nhân thì rủ nhau xuống tắm biển, hay đi chơi dọc bờ lên phía trên kia.

Mấy em nhỏ còn có một chỗ để trượt nước theo lòng máng nữa. Trông chúng thật vui vẻ và hạnh phúc.

Trên bờ ở đoạn giữa có một bar rượu. Bên trong có một ban nhạc đang hát xập xình làm cho không khí thêm náo nhiệt.

Tôi và bà xã chỉ thích tắm biển mà thôi. Tắm đã thì lên bờ ngồi nghỉ và xem thiên hạ. Như vậy cũng thích lắm rồi. Chúng tôi rất dễ chịu và dễ hoà đồng với mọi người. Tôi còn lang thang đi vào trong đảo để xem thiên hạ làm gì.

Ở phía trong đảo có một sân bóng chuyền. Có mấy thanh niên đang tranh tài ở đó. Trên cao gần bờ biển có mấy căn chòi lợp lá. Bên dưới có một băng ghế. Có một cặp tình nhân đang ngồi ở đó nhìn xuống bãi biển. Khung cảnh thật đẹp và lãng mạn. Ngoài ra, ở đây còn có một nhà thờ nhỏ. Tôi không đến gần nên không biết ai sẽ là người đi cầu nguyện vào lúc này trong khi mọi người đang mãi mê vui chơi hào hứng ngoài kia?

Ăn trưa trên đảo:

Trưa nay, hãng tàu Carnival sẽ dọn ăn trưa ngay trên đảo cho chúng tôi. Nhà hàng nằm ở phía trong cách bãi biển chừng 100 mét. Ở đó, lúc 12 giờ người ta đã bắt đầu nướng thịt gà và thịt bò xay để ăn hamburger. Mùi thịt nướng bốc ra thơm phức. Có rất nhiều chỗ để lấy đồ ăn và rất nhiều căn nhà với bàn ghế để ngồi thưởng thức. Hôm nay có hơn 2.000 người lên đảo để vui chơi. Vậy mà họ tổ chức rất khoa

học, ai cũng có thể lấy đồ ăn, thức uống rất nhanh chóng và thoải mái. Phải công nhận cách tổ chức của họ rất khoa học và chuyên nghiệp.

Trưa nay chúng tôi ăn thịt gà nướng với bánh mì, khoai tây. Mấy người Mỹ thì ăn hamburger, hot dog ... Bánh ngọt, trái cây thì cũng thừa mứa dư dả. Nhưng ngon như là những miếng dưa hấu ngọt lịm. Ăn uống ngon lành quá nên tôi cũng lo là đi chơi kỳ này về chắc sẽ lên vài ký lô nếu không tập thể dục. Chắc cả đoàn này ai cũng biết như vậy nhưng họ lại dối lòng là: “Thầy kệ, hôm nay cứ ăn chơi cho thoải mái trước đã, rồi từ từ sẽ tính sau!”.

Ăn trưa xong, chúng tôi tiếp tục xuống bãi biển ngồi chơi tiếp cho tới gần 2 giờ, khi trời bắt đầu rơi vài hạt mưa thì cuốn gói lên tàu nhỏ để về du thuyền. Chuyến tàu cuối cùng rời đảo này là lúc 5:15 để kịp cho tàu lớn khởi hành lúc 6 giờ. Mới 2 giờ vì trời mưa nên chúng tôi đã trở lại tàu lớn. Khi chúng tôi đi ra thì vẫn còn mấy cô cậu trẻ trẻ đi ngược từ tàu lên đảo. Mấy cô cậu này ham vui quá. Sau này tôi nghe nói có 5-6 người bị kẹt lại trên đảo vì đi chơi xa quá trở lại bên tàu không kịp giờ của chuyến chót. Tới nơi thì tàu đã tách bến ra khơi. Không biết số phận những người này sẽ ra sao !!

Chiều nay trên tàu có party nhưng chúng tôi không tham gia mà chỉ đi ngủ một giấc khá

Thực phẩm ê hề

ngon. Bạn có thể nói sao ông này đi chơi mà ngủ nhiều quá. Vậy còn đỡ hơn nhiều người khác đó bạn. Họ cứ ở lì trên tàu mà không thèm xuống chơi dưới đảo nữa đó. Có lẽ họ đã đi nhiều lần và ở trên tàu vui hơn hay chẳng ? Khoảng 4 giờ, chúng tôi lên lầu 9 ngồi uống cà phê, ăn bánh ngọt. Ăn cũng ngon nhưng hơi khó tiêu. Tối lúc ăn tối thì còn no nên không thưởng thức được nhiều. Sau bữa ăn tối bà xã

Du khách ngồi chơi ngắm cảnh biển xanh trong một ngày thành thời, xa xa là du thuyền Carnival

kêu mệt vì ăn ... không tiêu. Tôi đưa bà ấy về phòng nghỉ và cho uống một viên thuốc Maalox và một viên Tylenol. Còn tôi thì lên rạp hát để xem tiếp mấy show tối nay:

Show “Tìm Kẻ Nói Láo”:

Show đầu tiên là “Tìm Kẻ Nói Láo”. Show này gồm một người quản trò và ba diễn viên. Người quản trò nói ra một chữ tiếng Anh thật khó. Mỗi diễn viên lần lượt trình bày ý kiến của mình về ý nghĩa của chữ này. Dĩ nhiên là họ biết ý nghĩa của chữ này rồi nhưng chỉ có một người nói thật, hai người kia nói láo. Khán giả phải tìm cho ra ai là kẻ nói láo đó. Mỗi khi nghi ngờ ai, họ có thể la to: “Liar”. Còn ba diễn viên thì diễn rất vui nên mặc dù trình độ tiếng Anh

của tôi không đủ để biết ai là kẻ nói thật mà cũng cười vui khi nhìn cách họ nói.

Qua show này tôi mới biết là tiếng Anh có nhiều chữ rất lạ, ít ai dùng và ít ai biết. Thí dụ ba chữ được đố trong trò chơi này là: Rectarine, Bood, và Crabulance. Hầu như tôi chưa từng nghe qua ba chữ này một lần nào từ khi đến Mỹ đã hơn 18 năm nay.

Trò chơi này chỉ kéo dài có nửa tiếng. Sau đó là trò chơi khác: Love and Marry.

Trò chơi Love and Marry:

Trò này do anh Brent là một giám đốc về vui chơi trên tàu điều khiển. Anh ta còn trẻ mà ăn nói thật có duyên và tếu.

Anh tìm ra ba cặp vợ chồng. Một cặp cưới nhau được ... 42 năm. Một cặp kỷ niệm ngày cưới 15 năm trước và một cặp rất trẻ, chỉ mới cưới nhau có 7 ngày. Anh mời ba cặp này lên sân khấu và cho ngồi quay lưng với nhau, không ai được quay lại để hỏi.

Anh sẽ ra câu hỏi để mỗi người tự trả lời về cuộc sống gia đình. Có nhiều câu hỏi “bậy” một chút như lần đầu tiên hai người “yêu” nhau ở đâu. Có vài câu tuy dễ nhưng câu trả lời lại rất vui.

Thí dụ: Nếu ông nhà bị lạc trên một hoang đảo. Bà sẽ muốn ông được ở với ai ? Một bà sơ hay một hooker. Vậy mà có bà đã khoan dung cho ông ấy ở với hooker còn ông lại nói láo là thích ở với ... bà sơ. Xạo chưa?

Một câu hỏi khác: Trước khi đi ngủ, câu nói gì hai ông bà thường nói với nhau nhiều nhất ?

Rất ngạc nhiên khi nghe ông trả lời: Anh muốn yêu em đêm nay.

Còn bà thì viết: No, not tonight.

Một câu trả lời khác cũng làm cho cả rạp cười ồ. Đó là: Đóng cửa phòng đi anh?

Ba diễn viên trong show Tìm Kê Nói Láo

Show này kéo dài một giờ, khi kết thúc mỗi cặp được tặng một chai rượu champagne. Brent còn xé tờ giấy ghi câu trả lời tặng lại hai ông bà và nói: Đề làm kỷ niệm chứ không phải để làm ... bằng chứng xin ly dị ...

Tối nay sau hai show này còn một show nữa lúc 10:45. Hơi khuya nhưng bà xã đã khoẻ nên cũng đến xem. Đó là Talent Show.

Talent show:

Đêm nay, những người khách trên tàu, ai có khả năng văn nghệ thì có thể lên trình diễn. Họ phải ghi tên tập dượt hồi 5 giờ chiều để trình diễn bây giờ. Chúng tôi không rành về ca nhạc Mỹ nên tính sẽ coi thử, nếu hay thì coi tiếp, nếu dở thì về ngủ. Ai dè vô coi một màn đầu thì đã thấy quá hay và tiếp tục coi cho tới hết show hơn một tiếng sau.

Có 6 người ca sĩ trong đó có 2 nữ. Đa số là người da đen. Họ hát hay lắm. Âm thanh cao vút và lời cuốn. Tôi chỉ thích nhạc êm dịu mà coi họ hát cũng thích thì đủ biết sự lôi cuốn của họ như thế nào. Thế mới biết âm nhạc không có biên giới. Chúng ta không cần hiểu lời mà chỉ cần nghe giọng hát và âm điệu du dương là đủ biết hay hay dở rồi.

Tối hồi Brent phỏng vấn mới biết những người hát hôm nay đều có khả năng thiên phú và tập luyện cũng nhiều. Họ hát ở nhà thờ cả chục năm rồi nên trình độ của họ rất khá. Có một anh thuộc ban nhạc “Chip and Dale” nữa. Thảo nào họ hát hay quá. Chúng tôi may mắn đi chung với những người có tài năng như họ.

Cuối show có một ca sĩ da đen chuyên nghiệp lên hát. Tôi không nhớ tên nhưng khi ông này lên sân khấu là cả rạp đứng lên chào mừng. Khách Mỹ rất nhiệt tình và tôn trọng ca sĩ. Thấy họ như vậy mà buồn cho văn nghệ xứ mình. Tôi có đi xem nhiều đại nhạc hội thì thấy

nhều ca sĩ Việt của mình hát rất hay mà người xem không chịu vỗ tay khen thưởng chút nào.

Ông ca sĩ mù này hát hay nhứt. Ông là ca sĩ chuyên nghiệp mà. Giọng ông ta trong trẻo và vang ra rất mạnh.

Đi xem show của du khách, nghe họ hát đã hay, mà Brent hỏi họ mấy câu phỏng vấn cũng rất thú vị. Nhưng hay nhứt là hai bà ca sĩ ... già.

Đây là câu hỏi cho bà ca sĩ đầu tiên: Bà đi cruise một mình hay đi với ai?

Bà ta trả lời: Tôi đi với bà xã tôi (xin nói rõ là my wife). Bà này là dân đồng tính!

Còn câu hỏi cho bà ca sĩ thứ hai cũng tương tự: Bà đi cruise một mình hay đi với ai?

Bà ta trả lời: Tôi đi với má chồng và chị em bên chồng.

Còn ông xã đâu? Brent hỏi tiếp.

Ông ta ở nhà coi hai đứa trẻ, một đứa 12 tuổi, một đứa 14 tuổi.

Vậy ông nào này giờ ở dưới kia chụp hình cho bà khi bà hát?

Câu trả lời là: My roommate. Đó là ông bạn ở chung phòng với tôi hôm rày.

Quả là một câu trả lời đầy ngạc nhiên và lý thú!!! ...

(11/2009)